

**Příloha k protokolu o SZZ č.**

**Vysoká škola:** JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

**Pracoviště:** katedra společenských věd

**Datum odevzdání posudku:** 16. 5. 2015

**Jméno a příjmení studenta:**

Karolína Hovorková

**Obor:**

**Vedoucí bakalářské práce:**

PhDr. Pavel Hejtman, CSc.

## **POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE**

**Název práce:** *Hodnocení tzv. České cesty při transformaci ekonomiky (základní přehled)*

**Kritéria hodnocení práce** (označte vždy právě jednu z možných známek):

**1. Struktura práce** (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

**B – velmi dobře**

C – dobře

N – nevyhověl/a

**2. Metodologická a metodická stránka práce** (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

**B – velmi dobře**

C – dobře

N – nevyhověl/a

**3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji** (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

**B – velmi dobře**

C – dobře

N – nevyhověl/a

**4. Odborná správnost – znalost problematiky** (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

**C – dobře**

N – nevyhověl/a

## **5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi**

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

## **6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování**

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

## **7. Formální a grafická úroveň práce**

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

### **Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:**

Předkládaná bakalářská práce Karolíny Hovorkové splnila v zásadě autorkou vytčený cíl a představuje základní přehled názorů našich českých ekonomů a politiků na specifiku transformace české ekonomiky v 90. letech 20. století, která je nazývána Českou cestou.

Autorka si vybrala téma odborně velmi náročné, závažné a dodnes velmi diskutované, rozdělující odborníky, politiky i širokou veřejnost na několik názorově poměrně vyhraněných skupin. Oceňuji, že Karolína Hovorková se tématu věnovala systematicky téměř 2 roky, přečetla k němu značné množství informací z různých zdrojů a byla nucena si prohloubit základní orientaci o národním hospodářství, ekonomii i hospodářské politice značně nad rámec standardní úrovně výuky posluchačky pedagogické fakulty.

Téma ji evidentně zaujalo a během práce se do něj ponořila s takovou vehemencí, že měla snahu ve výsledném zpracování pojednat o problému podstatně širěji, než jí určovalo zadání. To bylo sice chvályhodné, ale současně to v sobě skrývalo reálné nebezpečí, že překročí meze svých odborných možností a sklouzne do žurnalistického stylu psaní, což se jí také v některých pasážích „podařilo“. Proto bylo pro ni nakonec nejvíce obtížné si uvědomit, že nepíše odbornou práci o transformaci naší ekonomiky, ale že by měla vytvořit základní přehled názorů na tento problém. Tím si samozřejmě obrovsky ztížila svůj úkol. To se projevilo i v použité struktuře práce, jejíž členění je velmi ambiciózní a odpovídalo by spíše práci dizertační. Na ploše bakalářské práce nelze tento problém české transformace zvládnout. Dokladem jsou dále i drobnější nedostatky v argumentaci autorky k ryze ekonomickým otázkám, v práci se sekundární literaturou a také ne vždy dostatečná nebo funkční práce se statistickými zdroji. Například když se vyjadřuje k ekonomické charakteristice České republiky před rokem 1990 nebo když z mého pohledu až ledabyly komentuje názory prof. Milana Zeleného jako odpůrce kuponové privatizace nebo když hodnotí sama nerealizovatelnost variantních koncepcí odstátnění majetku (František Nepil).

Naštěstí konečná verze práce je poněkud modifikovaná a tak lze zdůraznit také významné přínosy autorky, které spočívají v tom, že se pokusila původním způsobem shrnout názory ekonomů a politiků, kteří diskutovali problém transformace ekonomiky, privatizace státního (společenského) vlastnictví anebo byli do tohoto procesu více či méně zapojeni. A to se jí, po mém soudu, podařilo. Z povahy věci vyplývá, že uváděná hodnocení nemohou být jednotná, protože transformace měla nejen rovinu právní, organizační, ekonomickou či sociální a morální, ale také ideologickou. Autorka na to naráží a snaží se to vysvětlit zejména tehdy, když hovoří o záporech České cesty. S těmito pasážemi lze vyslovit souhlas, ale v celkovém Závěru jasné zhodnocení analýzy názorů na Českou cestu postrádám. Spíše jsou tyto závěry zaměřeny na „objektivní“ důvody transformace a transformaci jako dnes již historický fakt. Je to škoda, protože jinak by mohl být výsledek práce přesnější,

hodnotnější ve smyslu stanoveného cíle. A autorka by si třeba uvědomila, že její vlastní názor nemusí být formulován jako arbitrární a že to ani nebylo záměrem, aniž jsou jí vlastní názory či stanoviska upírány.

Po stránce formální a technické nemám k práci zásadních připomínek, protože autorka tyto ve většině akceptovala ve své závěrečné redakci. Práce je psána poměrně čtivým stylem, který však někdy nabývá až neodborného, žurnalistického rázu dnešních internetových médií.

Na závěr bych rád Karolínu Hovorkovou za její práci pochválil, zejména za její poctivou snahu se do tématu ponořit a plně autorsky se s ním vyrovnat. Protože to v bakalářské práci úplně nejde, věřím, že se k problematice v ní obsažené bude vracet, neboť je závažná. A také proto, že v hodnocení této problematiky nebylo zdaleka řečeno poslední slovo. Také v komparaci s dalšími transformačními ekonomikami, zejména Sovětského svazu, resp. Ruska, by mohla být látka pro autorku i do budoucna zajímavá.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou velmi dobře (2)

**Navrhovaná klasifikace** (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

A – výborně

**B – velmi dobře**

C – dobře

N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 16. 5. 2015

.....  
Podpis vedoucího bakalářské práce